

N:o 42.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension åt bankinspektören R. H. Benckert; gifven Stockholms slott den 9 februari 1912.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att bankinspektören Robert Herman Benckert må från och med månaden näst efter den, under hvilken han efter uppnådd ålder af 67 år afgår från sin befattning, under sin återstående listid uppbära en årlig pension af sextusen kronor, att utgå från reservationsanslaget till upprätthållande af bankinspektionens verksamhet.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Theodor Adelswärd.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9
februari 1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
              SCHOTTE,   v
              BERG,
              BERGSTRÖM,
friherre ADELSWÄRD,
              PETRÉN,
              STENSTRÖM,
              LARSSON,
              SANDSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet friherre Adelswärd anförde härefter:

I underdånig skrifvelse den 24 november 1911 har bankinspektionen hemställt, att bankinspektören Robert Herman Benckert måtte förklaras berättigad att vid afskedstagande efter uppnådda 67 lefnadsår uppbära en pension af 6,000 kronor årligen.

Bankinspektionen har därvid till stöd för sin framställning erinrat om, bland annat, att Benckert, som vore född den 11 februari 1846, följaktligen i början af år 1913 uppnådde den ålder, som för civile ämbets- och tjänstemän i allmänhet vore stadgad såsom villkor för åtnjutande af pension. Efter att hafva från den 18 december 1874 till utgången af 1888 i egenskap af auditör vid flottans station i Stockholm verkat i statens tjänst, blef han den 19 mars 1888 förordnad att vara bankinspektör, och torde det icke råda mer än en mening därom, att han

uppehållit detta grannlaga och maktpåliggande värf på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Hans aflöningsförmåner utgjorde för närvarande 10,000 kronor, däraf lön 7,000 kronor och tjänstgöringspenningar 3,000 kronor.

Efter nådig remiss har statskontoret den 5 december 1911 afgifvit underdånigt utlåtande i detta ärende och därvid anført, bland annat, följande.

Kostnaderna för bankinspektionen, hvars stat icke vore af Riksdagen fastställd, bestredes helt och hållet genom de bidrag, som bankerna enligt gällande bestämmelser vore skyldiga att för ändamålet erlägga. Någon ändring i detta afseende vållades icke af Riksdagens år 1911 fattade beslut att under sjunde hufvudtiteln i riksstaten för år 1912 uppföra ett reservationsanslag till upprätthållande af bankinspektionens verksamhet, enär i sammanhang därmed bestämdes, att beloppet skulle utgå af bankinrättningarnas bidrag till bankinspektionens organisation och verksamhet, under förutsättning tillika, att de å dessa bidragsmedel uppkommande öfverskott fortfarande som hittills skulle efter vederbörligt tillstånd användas för det med anslaget afsedda ändamål.

På grund häraf och då befattningen såsom bankinspektör och chef för bankinspektionen enligt instruktionen tillsattes endast medels förordnande, torde vara uppenbart, att lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehafvares rätt till pension icke vore å bankinspektören tillämplig. Då han ej heller på annat sätt tillförsäkrats rätt till pension, kunde pensionsfrågan icke lösas utan hänvändande till Riksdagen.

Enär bankinspektören Robert Herman Benckert vore född den 11 februari 1846 och sålunda samma dag år 1913 uppnådde den ålder af 67 år, då rätt till pension och skyldighet att afgå inträdde för civila tjänst innehafvare i allmänhet, samt redan nu räknade mer än det för hel pension åt sådan tjänst innehafvare i allmänhet erforderliga antal af 35 tjänstår och vid uppnådda 67 år komme att innehafva inemot 25 år såsom bankinspektör, ville det synas statskontoret, som om goda skäl förelåge att söka bereda honom pension, och statskontoret hade med hänsyn till bankinspektörens aflöning af tillhoppa 10,000 kronor, hvaraf 7,000 kronor ansåges utgöra lön, icke något att erinra mot det föreslagna pensionsbeloppet, 6,000 kronor.

Då, såsom redan nämnts, kostnaderna för bankinspektionen skulle bestridas uteslutande af bankernas för ändamålet till statsverket inleverade bidrag, syntes pensionen i detta fall böra anvisas att utgå af samma medel; och tillåte sig statskontoret i detta afseende erinra därom, att de pensioner, som med tillämpning af pensionslagen beviljades

tjänstnehafvare å patent- och registreringsverkets stat, skulle utgå från »patent- och varumärkesafgifters samt registreringsafgifters fond» eller — såsom det utan ändring i sakförhållandet bestämts att tillämpas med ingången af år 1912 — från reservationsanslaget till upprätthållande af patent- och registreringsverkets verksamhet.

Bankernas ifrågavarande bidrag, hvilka finge bestämmas att utgöra högst $\frac{1}{100}$ procent af bankinrättningens egna fonder och enligt nådiga kungörelsen den 16 november 1906 bestämts att tillsvidare utgå med $\frac{7}{1000}$ procent af bankinrättnings egna fonder vid utgången af nästföregående kalenderår, hade influtit med i runda tal 34,300 kronor år 1907, 39,800 kronor år 1908, 38,700 kronor år 1909 samt 39,200 kronor år 1910 och förefunnes vid slutet af sistnämnda år en behållning af 22,058 kronor 78 öre.

Under åberopande af hvad sålunda anförts hemställde statskontoret därför, att framställning måtte göras hos Riksdagen om beredande af pension åt Benckert i öfverensstämmelse med af statskontoret härofvän gjorda uttalanden.

Hvad sålunda i ärendet förekommit synes mig utgöra tillräcklig grund för den gjorda framställningen. Såsom statskontoret framhållit, torde emellertid denna fråga böra underställas Riksdagens pröfning. På grund häraf och då den ifrågasatta pensionen torde böra beredas Benckert i enlighet med hvad af statskontoret föreslagits, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen medgifva,

att bankspektören Robert Herman Benckert må från och med månaden näst efter den, under hvilken han efter uppnådd ålder af 67 år afgår från sin befattning, under sin återstående lifstid uppbära en årlig pension af sextusen kronor, att utgå från reservationsanslaget till upprätthållande af bankspektionens verksamhet.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Teodor Franzén.